

HERBARZ (7) *sb m*

e jasne, a pochylone.

sg [*N* herbårz. $\diamond$ *G* herbårza. $\diamond$ *A* herbårz.] $\diamond$ *L* herbårzu (6). $\diamond$ *pl* *A* herbårze (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Książka zawierająca opisy roślin, ziół; zielnik; herbarius liber Cn (7) : Macer theże w łwogim Herbarzu wypifuie włośności tego ziela FalZioł I 36b, V 83; Kto chce łzyrzey o mięfie czytać [...] gdyż to iełt wypifano w herbarzu polłkim przez Floriana wyprałławynym [!] GlabGad H4v, I6v, K2; Zmowili fie czy kuglarze Czo to czytaią herbarze [...] Yze to naliezli wpifmie Yze fie liew kura boi RejRozm 400; Polacy iefzcie ná onym bábm Herbarzu siedzą/ mniémáią by ná tym dofyć było. SienLek 194.

[*Tytuł: HERBARZ POLSKI, To iełt O PRZYRODZENIV ZIOŁ Y DRZEW ROZMAITYCH UrzędowHerb kt, [**4] [4 r.], 1b [2 r.], 2a, b [2 r.].*]

KN